

Arrest

nr. 144 057 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 december 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 december 2010 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. De bestreden beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en geboren te D. Z. op [...] 1979.

Op 14 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 15 oktober 2010 verklaarde de gemachtigde de voormelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond.

Op 1 december 2010 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“En application de l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié par la loi du 15 juillet 1996,

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

la personne déclarant se nommer D., M., né à [...], et qui déclare être de nationalité marocaine,

de persoon die verklaart zich D., M. te noemen, geboren te [...], en welke verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn,

doit quitter le territoire de la Belgique ainsi que le(s) territoire(s) des Etats suivant(s) : Allemagne, Autriche, Espagne, France, Grèce, Italie, Luxembourg, Pays-Bas, Portugal, Norvège, Suède, Suisse, Finlande, Islande, Danemark, Estonie ; Hongrie ; Lettonie; Lituanie; Pologne; Slovénie; Slovaquie; République tchèque et Malte (1).

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten : Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Oostenrijk, Griekenland, Italië, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1).

MOTIF(S) DE LA DÉCISION (2)

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING (2)

0 - article 7, al. 1er, 1° : demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis; l'intéressé n'est pas en possession d'un passeport valable revêtu d'un visa valable au moment de son arrestation. Du dossier, il ressort que l'intéressé a été en possession d'un passeport n° XXX qui lui a été délivré le 11/12/2009 et valable jusqu'au 10/12/2014, sans visa valable.

0 - artikel 7, eerste lid, 1 ° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van geldig paspoort voorzien van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie. Uit zijn dossier blijkt dat de betrokkene in het bezit geweest is van een paspoort nr X201904 dat hem werd afgeleverd op 11/12/2009 en geldig is tot 10/12/2014, echter zonder geldig visum.

En application de l'article 7, alinéa 2, de la même loi, il est nécessaire de faire ramener sans délai l'intéressé(e) à la frontière, à l'exception des frontières allemande, autrichienne, espagnole, française, grecque, italienne, luxembourgeoise, néerlandaise, portugaise, norvégienne, suédoise, finlandaise, islandaise, danoise, estonienne, lettonne, lituanienne, hongroise, polonaise, Slovène, slovaque, suisse, tchèque et maltaise (1), pour le motif suivant : (3)

L'intéressé réside sur les territoires Schengen sans visa valable. Il ne respecte pas la réglementation. Il est donc peu probable qu'il obtempère à un ordre de quitter le territoire qui lui serait délivré.

De plus, l'intéressé a introduit une demande de régularisation sur la base de l'article 9 bis de la loi du 15/12/80 ; Cette demande de régularisation a été introduite le 14/12/2009 et a été déclarée non fondée le 15/10/2010. Cette décision lui est notifiée le 01/12/2010.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden : (3)

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Verder heeft betrokkene een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend. Hij heeft een eerste regularisatieaanvraag ingediend op 14/12/2009, ongegrond verklaard op 15/10/2010. Deze beslissing is op 01/12/2010 aan betrokkene betekend.

En application de l'article 7, alinéa 3, de la même loi, l'exécution de sa remise à la frontière ne pouvant être effectuée immédiatement, l'intéressé doit être détenu à cette fin : (3)

Vu que l'intéressé ne possède aucun document d'identité lors de son arrestation, l'intéressé doit être écroué pour permettre l'octroi par ses autorités nationales d'un titre de voyage.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden: (3)

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten op het moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden."

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) ter zitting de vraag naar het actuele belang van verzoeker bij het voorliggende beroep, nu uit informatie verstrekt door verweerder op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat verzoeker werd gerepatriëerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Nu blijkt dat het bevel door verzoekers repatriëring op 23 februari 2011 volledige uitvoering heeft gekregen en een bevel maar éénmalig kan worden uitgevoerd, heeft verzoeker in principe geen actueel belang meer bij de procedure, tenzij een schending van een hogere rechtsnorm alsnog het belang zou kunnen actueel houden (RvS 13 december 2011, nr. 216.837).

In het verzoekschrift en in de repliekmemoirie voert verzoeker als enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM). Verzoeker voert in dit middel aan dat zijn recht op leven en het verbod op folteringen en mensonwaardige behandelingen door de bestreden beslissing wordt geschonden nu hij zijn thuisland is ontvlucht voor lokale bendes die hem met de dood en folteringen bedreigden.

Wat de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM betreft, moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, respectievelijk een ernstig en reëel risico loopt voor het leven of om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Hij moet concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn betoog beperkt tot de loutere bewering dat er in Marokko lokale bendes zijn, die hem met de dood en folteringen bedreigen. Op geen enkele wijze verschaft hij hierbij enige concrete toelichting.

Dit betoog volstaat niet om een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aan te nemen.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810 en RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

Het gegeven van de repatriëring werd ter zitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De raadsman van de verzoeker betwist dit gegeven ter terechtzitting niet maar volhardt wel in het belang nu het om een gedwongen repatriëring ging en geen vrijwillige terugkeer, zonder echter enige concrete uiteenzetting welk voordeel betrokkene uit een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan verwerven.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftiendor:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES